

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Nekaj o cepljenju trt.

Francoski vinogradniki skusili so prvi največje vinogradsko zlo — trtno uš. Oni dospeli so pa tudi prvi do najizdatnejšega pripomočka, do saditve takih cepljenih ameriških trt, katerih trtna uš uničiti ne more. Gledé pridobitve cepljenih ameriških trt posluževali so se Francozi od prvega pričetka tako zvanega suhega cepljenja. Suho cepljenje obstoji v tem, da se cepi les na les, toraj mladiko na mladiko, ali pa tudi na starejši les. O zelenem cepljenju, pri katerem se pognank na pognank cepi, niso hoteli Francozi nikdar nič slišati, in še dandanes se za to nič ne zmenijo. Zeleno cepljenje imenovati se sme pač po vsej pravici avstro-ogrski način cepljenja trt. Zelenega cepljenja posluževali so se v dostih vinorodnih krajih na Ogerskem že tačas, ko se o trtni uši še niti vedlo ni, da je ona sploh na svetu. Ogrski vinogradniki precepvali so namreč tako zvane

oprhljive ali fratleve domače trte po zelenem načinu ter jih po tem načinu zagrubavali. Tako zadobili so iz jedne nerodovite trte po več zagrubanih rodovitih. Se ve da je bil prvotni ta ogrski način cepljenja na zeleno po vsem drugačen od današnjega, ko cepimo pognanke ameriških trt s pognanki domačih evropskih, to večinoma po tako zvanem Göthejevem načinu. Gospod Herman Göthe bil je prvi vodja štajerske deželne vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Po avstro-ogrskih vinorodnih deželah začelo se je zeleno cepljenje spojeno z grubanjem v prevagljivi meri udomačevati ter širiti. V poslednjih letih šele pričelo se je pa tudi pri nas po francoskem zgledu, sè suhem cepljenjem. Pričelo se je tudi pri nas cepiti ameriške ključe osobito pa bilfe,^{*)} v namen pridobitve ukoreničenega ter cepljenega materiala, potrebnega za zasajanje novih vinogradov. No, skušnja uči pa povsod prav do dobrega, da daje suho cepljenje ključev po fran-

Bilfe imenujejo Vipavci ukoreničene trtne sajenice, in tako imenovati jih hočemo v „Dolenjskih Novicah“ mi.

PODLISTEK.

Lipetov praznik.

V pustej, zaprašenej trgovski hiši preživel je Lipe Nagelj svojo mladost. Tako je došel vže do jeseni svoje dōbe, imel tudi mnogoštevilno družino preživeti in vendar je bil še zmirom na isti stopinji kot v mladosti.

Miren, priprost in skromen, kakor je bil zmiraj, pogajal se ni nikoli zaboljšanje svojega stanja, ampak vedno pričakoval ter se nadjal, da mu isto samo od sebe pride. Toda, kakor je bilo pred dvajsetimi leti, tako je bilo tudi danes; molčeči mladenič postal je resen postaven mož, a v kljub temu ostal je trgovski pomočnik. Večkrat se mu je ponudila priložnost, da bi svoj stan in prihodekboljšal, a Lipe se ni nikoli predrznil, svojemu strogemu gospodarju s prošnjami se bližati.

Necega dne stopi ponižno pred njega.

„No, Nagelj, kaj želite?“

„Ah, gospod Majar, nadjam se, da bode te toliko prijazni in meni — hočem reči —“

„No, govorite, želite predplačo?“

„Ne, gospod Majar, jaz bi le rad — veste Janez Milkar —“.

„A tako, Vi želite povišanje plače?“

„Ne, za isto prositi, ne bil bi se drznil: ampak Janez Milkar imel je dopust —“

„In njegovo delo je zaostalo —“

„Mi smo vse dogotovili, in jaz sem se drznil samo opomniti, da so vsi drugi dopust imeli, in prosim ponižno, da mi jutri dopust daste, kajti že več let nisem bil na deželi in bi se kaj rad z mojo družino na izlet podal.“

„Jutri, jutri Vas ne morem pogrešati! ne mislite na to?“

Popolno potrto, toda ne presenečen, odšel je Lipe; nikdar več ni prosil za dopust.

Mesece in mesece je hranil, da bi mali izlet s svojo družino omogočil; mesece in mesece se je istega veselil, in sedaj se vrne varan domov in prigovarja svojej soprogi, da se poda sama z otroci na izlet. On sam pa se poda brez godr

cozkiem, ali kakor pri nas pravimo po Richterjevem načinu, le redko redko kje dovoljno številno cepljenih bilf. Le tam, kjer je podnebje prav gorko, in kjer je na razpolago za trtnice svižasti svet (Flugsandboden), kakoršni se tudi namakati da, le tam se doseže toliko cepljenih, ter kar je poglavitna stvar, tudi popolnoma prirašenih ali zaraščenih požlahtnjenih bilf, da se to delo istinito izplača. Kjer za ta način pridobitve cepljenih bilf pravih pogojev ni, kjer ni prav gorkega podnebja, ne svižastega sveta, katerega je mogoče namakati, tam se ga ni lotiti. Lotiti se ga pa ni, ker daje dosti premalo cepljenih, to je požlahtnitev sprejelih bilf, in mej temi pa še posebno malo popolnoma zaraščenih. Kakor hitro se pokaže, da pri poskusu sukanja, ali pripogibanja cepiča, ta na enem ali drugem mestu z podlogo popolnoma zaraščen ni — ni za saditi, ampak kar za zavreči.

Ker je pridobitev cepljenih ameriških bilf po Richterjevem načinu, to je s pomočjo cepljenja ključev ter ulaganja teh po posebnem načinu v trtnico, popolnoma primerne podnebja in sveta, le malo malo kje mogoče, pričelo se je po avstro-ogrskih vinorodnih deželah v tem oziru drugači postopati. Cepiti se je pričelo namesto ameriških ključev, ameriške eno- ali pa še celo dvoletne ameriške bilfe, povezane s plutovino ter žico, in tako cepljene bilfe vložilo se je po navadnem starem načinu zopet za jedno leto v trtnico navadnega sveta. Ali tudi ta način se skazal pravim. Več cepičev se sicer prime, to je več cepičev požene kakor po Richterjevem načinu, ali ko se pa skuša cepič na podlogi sukati ali pripogniti, se

njanja k svojemu utrudljivemu delu in dela od jutra do večera, zvest svoji dolžnosti.

Malo tednov pozneje čuti se slabega, in necega dne ga ni več na svojem navadnem prostoru pri delu.

„Kje je Nagelj?“ vpraša gospodar.

„Jaz ne vem“, odgovori jeden iz mej pomočnikov, „mogoče, da je bolan; bil je že včeraj bolehen videti“.

Bil je res bolan, resno bolan, in skrb za družino mu je stiskala srce.

„Jutri bom že boljši“, tolažil je samega sebe.

Toda jutra, katerega naj bi on zopet zdrav bil, pričakoval je zaman v tej solzni dolini. Da se obvaruje vsacih stroškov, ni trpel, da bi njegova soproga poklicala zdravnika, in ko so bolečine neznosne postale, bilo je prepozno.

Bogati trgovec pošlje poprašati po bolezni Lipetovi.

„Zelo je bolan“, sporoči mu trgovski sluga.

„Boln? Upajmo, da se v par dneh bolezen zboljša“.

pa zapazi, da je prevagljiva večina na videz pravih finih požlahtnitev vendar-le za nič, ker cepiči k podlogam popolnoma zaraščenih niso in so toraj le za zavreči. Pri najvestnejšem delu doseže se komaj 10, v najboljšem slučaju 15 do 20% istinito popolnoma zaraščenih požlahtnitev in to je dosti premalo, to ni nič. In zato kazalo boče pač gledé pridobitve že cepljenega sadilnega materiala trt, zeleno cepljenje združiti sè suhim, tako-le:

V matičnjakih cepilo naj bi se ameriške trte na zeleno. Iz dobro sponeslih požlahtnitev naredilo naj bi se potem ključe le jednega evropskega očesa, in take ključe vložilo naj bi se po popolnoma navadnem načinu za jedno, ali pa najboljši še za dve leti v trtnico. Vspeh takega postopanja je neprimerno veliko boljšega vspeha, kakor pa vse le suho cepljenje. Na ta način doseči se da prav gotovo do 80% prav popolnoma zaraščenih in fino ukoreničenih ameriških bilf, ne pa le 10 do 20. Paziti se mora pa na to, da le šele vsako drugo leto ene in iste ameriške trte v matičnjaku zeleno požlahtnimo, ne pa leto za letom. S pomočjo zelene požlahtnitve zadobljene trte mora se tudi bolj na dolgo rezati, ker sicer pričnejo hirati.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Državni zbor se snide 15. sušca. Da bi bilo le kaj boljše to zasedanje, kakor je bilo jensko; da se ne bi samo ropotalo in razsajalo v zbornici, ampak kaj vspešnega storilo za ljudstvo! Ali odkrito moramo reči, da ni dosti nade, da bo

„Zdravnik obupuje“, opomni z glavo majaje sluga.

Prihodnjega dne obišče gospod Majar zvestega služabnika. Stanovanje istega bilo je ubožno in tesno; hotel je svoje otroke dobro vzgojiti, in v boju za življenje preostajalo mu ni nič za gosposki blesk. Snažna ter redna pa je bila v kljub temu soba, v katero je gospa Nagelj nepričakovanega gosta spremila.

Lipe je bil v resnici prav slab. Pri pogledu na svojega gospodarja se poskusi smehljati ter meni, da bo kmalu zopet pri svojem poslu.

„Ne skrbite, Nagelj, Vaše delo bo mej tem vse jedno storjeno. Držite se navodil zdravnikovih in potem počasi okrevajte“.

„Ne, ne“, odgovori bolnik lahno, „jaz pridem kmalu, pridem že jutri“.

„Veste kaj, Nagelj, jaz Vam dam jutri dopust; zabavajte se dobro in ne mislite na delo, dokler se ne čutite dovolj trdnega in močnega“.

„O hvala, hvala“, odgovori smehljaje Lipe, „to bo moj prvi praznik, katerega se tolikanj veselim“.

kaj prida. Nemški narodovci se vedejo v deželnih zborih tako pristransko, tako zagrizeno, in vse nemškega duha prešinjeno ljudstvo, vzlasti dijaštvo tako slepo gre za njimi, da bodo poskušali tudi v državni zbornici po starem rogoviliti. Vlada mora skrbeti, da pridobi za resno delo vsaj nekaj treznejših mož iz nemške levice.

Nemške visoke šole: na Dunaju, v Gradcu, v Inomostu, v Pragi je naučni minister zaprl, in bodo odprte šole 7. sušca. Tako dolgo so nemški dijaki rogovilili in motili predavanja — pravijo zato, ker je v Pragi nemškim dijakom prepovedano nositi čepice, v resnici je pa vse njih počenjanje obrnjeno proti slovanskim dijakom — dokler ni prišlo do tega ministerskega odloka. Pa saj ni čuda, da so nemški dijaki tako predizni. Ravnatelj graškega vseučilišča je v štajerskem deželnem zboru pel tako navdušeno slavospeve nemškemu jeziku in poniževal slovanske jezike, da skoro ni mogoče, da bi bili dijaki boljšega, pravičnejšega mišljenja o Slovanih. — Slovenskim dijakom se je seveda z zaključenjem visokih šol storila krivica in škoda, ker je proti njihovi volji prenehal pouk. Obrnili so se na slovenske državne in deželne poslance, da bi jim pripomogli do pravice. V petek je res v kranjskem deželnem zboru stavil in utemeljeval poslanec dr. Majaron predlog: naj se vlada pozove, da kar najhitreje izposluje slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Deželni zbor kranjski je rešil več prošenj raznih županstev in društev. Našim Usmiljenim bratom v Kandiji se je dovolila podpora 8000 gld., katera se bode plačala v štirih letnih obrokih po 2000 gld.; šolskim sestram v Smihelu se je dalo

500 gld. podpore. Glede nameravane bolnišnice, za katere zgradbo je v proslavo cesarjeve petdesetletnice podarila gospa Hočeva v Krškem 30.000 gld., se je deželni zbor zahvalil dobrotnici in se izrekel, da je pripravljen podpirati zavod in oskrbeti bolnišnici zdravniško pomoč.

Kaj je novega po širokem svetu?

V Parizu se je začela 7. svečana obravnava proti pisatelju Zoli, ki je v nekem pismu razžalil francosko armado. Pri tej pravdi je silno dosti prič. Med njimi je več višjih častnikoy. Vsa Francija, pa tudi druge dežele pozorno gledajo, kako se vrši ta pravda, kako se bo končala. Narod francoski je z večine proti Zoli, ki drži z židi in ima za glavnega zagovornika žida Labori.

Glede guvernerja na Kreti se velevlasti še sedaj niso dogovorile. V zadnjem času je Rusija predlagala grškega princa Jurija. Sultan se pa nikakor ni hotel vdati. Rusija je sedaj svoj predlog umaknila, zahteva pa od sultana, naj za guvernerja imenuje moža, ki ni po rodu Turek.

Na Laškem vlada res velikanska revščina. V Siciliji na primer je uboštvo toliko, da z večine otroci ne morejo hoditi po zimi v šolo, ker nimajo potrebne obleke in so vsi sestrudani. Lep nauk za vse dežele: kako srečo (!) prinašajo cerkvi sovražni možje, kakor prostozidarji.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. — Vodnikova slavnost, katero je priredila „Narodna čitalnica“ v zvezi z „Dolenjskim pevskim društvom“, je bila sijajna v vsakem oziru. Take mnogobrojne udeležbe, take elegance v toaletah,

Pri odhodu povprašuje gospodar po družbinskih razmerah.

„Premoženja nimamo nikacega“, pripoveduje gospa Nagelj; v kljub našej varčnosti in marljivosti si nismo mogli nič prihraniti“.

„Vaš najstareji sinko — je štirinajst let star, ni tako?“

„Da, gospod Majar“.

„Naj stopi on na očetovo mesto, to je glede plače; kajti dela še ni zmožen“.

„O gospod — —“

Vže pred letom nameraval sem plačo Vašega moža povišati; toda on me ni nikoli tega opomnil, in tako sem zmiraj zopet na to pozabil. Jaz Vam bodem zaostanek izplačati ukazal“.

„Bog Vas blagoslovi — —“

„Ne zahvaljujte se za to, kar bi vže davnej storiti moral. Vzemite mej tem te-le bankovce, da Vam bolezen Vašega moža nobenih družih skrbi delala ne bode“.

In predno se mu je zamogla presenečena gospa zahvaliti, je izginil.

Ihté hiti ona k svojemu možu in mu pové kako in kaj.

„On je bil od nekedaj nezapopadljiv značaj“, šepče Lipe; „njegovo današnje ravnanje pa je zgolj krščanska ljubezen. In zraven da mi še dopust! Upam, da bom jutri dovolj trden, da grem na deželo“.

„Če prav ne jutri, pa v kratkem“.

„Ne jutri je moj praznik; pozneje moram zopet na delo“.

„No potrpimo, da vidimo, kaj jutro prinese“.

Bilo je žalostno jutro za ubogo družino. Vso noč ležal je bolnik v nezavesti ali pa je blél in le sem in tje se je malo zavedel; pri vsaki priliki se je z veseljem spomnil obljubljenega praznika. Up na istega polajšal mu je bolečine in zmiraj zahvaljeval se je svojemu gospodarju za to dobroto.

„Jutri, Ana, jutri imam praznik, kako srečen — —“

Bléjenje pretrgalo je njegove misli; toda kakor hitro se je zavedel, takoj je bil zopet pri istih.

tako živahne zabave, tacega okusa v okrasitvah pa tudi ne nahajamo pri vsaki veselici. I. četvorko je plesalo 36 parov; „besedo“, katero je spretno vodil g. Skalicky, 16 parov. Škoda, da se ni ta lepi narodni ples pri nas bolj udomačil. Rajalo se je do jutra, — čast gospem garde-damam, katere so ta dan bile bolj izprosne kot sicer ter so marsikatero urico primaknile. K splošni veselosti je mnogo pripomogla z vrlim igranjem domača godba pod vodstvom gosp. Bitscha.

Koncert, kateri se je vršil pred plesom, je podal izbranega užitka, tako da je celo najstrastnejšim plesalcem bil — prekratek. Najzanimivejša točka — ker novost — so bile „Tri Jenkove pesmi“, katere je uglasbil K. Hoffmeister: duhovita, nežna, izrazovita skladba. Pele so se fino, čutstveno in precizno, kar je občinstvo mešanemu zboru priznalo z obilno pohvalo. Hladnikov duet „Pri oknu“, sam na sebi lep, je le še pridobil po izbornem predavanji naših dveh, kot takih priznanih solistov, gđ. Milke Dolenčeve in g. Jurija Kozine. Na burno zahtevanje se je moral duet ponavljati. Pohvalno je omeniti tudi Dvoržakov „Prstan“ ter Čerinov moški zbor „Domu“. Moškemu zboru bi želeli več grl. Želeti pa je, da poplača vedno tak sijajen vspeh napore predsednika pevskega društva, g. dr. Volčiča ter trud in požrtvovalnost zboru, — sosebnost častno naj bodo v tem oziru omenjene naše gospe in gospice pevke.

Iz Rovt na Notranjskem. — Izviren dopis. (Drugi del). — Gospod urednik! „Česar srce polno je, rado iz ust gre“. In tako je danes z menoj. Sprejmite blage volje še nasledne vrstice, da izvedo dragi Dolenjci, kako se da to in ono kmetijstvu na korist osnovati in delovati. — V zadnjem svojem dopisu iz naših hribovskih Rovt sem omenil novo ustanovljeno „kmetijsko društvo“; danes pa povem še, da imamo tukaj že tudi pet let „kmetijsko podružnico“. Udov šteje le 25, toda upamo, da bo to število kmalo večje. Odbor te podružnice je kupil zemljišča toliko, da ima svoj vrt za kmetijsko drevesnico. Za svet smo dali

Ko pa jutranji svit skozi okna posveti, vzdigne se malo.

Jutro je, Ana, in danes je moj praznik. Bila je huda noč, pa vedel sem, da z jutrom bode bode bolje. Šli bomo na deželo pod veliko košato drevje, kjer smo pred leti tako srečni bili. Tam mej zelenjem, cveticami in drobnimi ptički nam bode, kakor bi bili zopet mladi“.

Na to je vtihnil; zveste mu soproge ihtenje, katera se je nagnila nad umirajočega moža, pretrgalo je tihoto. —

„Da, Ana“, počne zopet in poprime ljubeznjivo njeno roko, „mi gremo na sveži zrak in v divno naravo. O, kako me veseli moj praznik! Pojdi, da gremo — in — smo srečni!“

In ubogi Lipe imel je praznik — praznik praznik smrti. Jokaje in ihté obstopijo žena in otroci posteljo. Dan, katerega je bil on rešen, jim je prinesel le žalost in bôl.

Se marsikateri ubogi Lipe biva tu doli v tej solzni dolini, a tudi njegov praznik ne izostane. Pilger.

80 gld., ograjo so napravili udje dva in pol metra visoko, ves svet prekopal se je tri četrt metra globoko, in na ta prekopan in pognojen svet se je štiri leta sadilo in cepilo sadno drevje, in sicer 4800 dreves, hrušek in jabolk. Ves vrt je sedaj tudi obsejan z jabolčnimi in hruševimi peškami, kjer je bilo kaj praznega prostora.

Prva štiriletna drevesca, močna in doraščena, dajali smo preteklo jesen svojim udom in sicer: za prvo dolžno leto 7 drevesc, za drugo 6, za tretje 5 in za vplanska 6, tedaj 22 drevesc. To je bilo veselje in ponos našim kmetovalcem. Naša drevesnica je vredna sedaj 6—800 gld. In vse se je naredilo s slogo in vstrajnostjo. Večina denarja za to dalo nam je vis. ministerstvo, sl. deželni odbor, c. kr. deželna kmetijska družba, kranjska hranilnica in drugi blagi dobrotniki. Dolenjci še vi tako!

Naši mladi hribovski Rovtarji osnovali so si pred letom dni tudi pevsko društvo z imenom „Planinski glas“. To društvo ima namen lepo petje učiti, slabo ponočno petje — vpitje pa zatreti. Fantje se učé po 5 ur na teden. Učé se lepe narodne pa tudi pobožne pesmi čveteroglasno peti. To društvo ima tudi svojo knjižnico in svoje časopise, tedaj „bralno društvo“. Koliko koristnih in lepih besedi položi učitelj pevovodja odrašenim fantom na srce ob pevskih urah. Ker so se fantje pevci že parkrat skazali, da prijetno pojo narodne pesmi v šoli, pobožne pa v cerkvi, je navdušenje za to društvo splošno. Pevcev imamo sedaj 20, podpornih udov z 1 krono plačila na leto pa 30. To je hvale vredno.

Marsikaka velika dolenjska vas bi si kaj takega tudi lahko osnovala. Ustanovljenje nas je veljalo 5 gld. Lepo petje je radost za svet! Ker vas poznam, dragi dolenjci, da radi pojete, kar na noge!

O vozni pošti, novi cesti, zimi, letini, mlekarški zadrugi tukaj, bodem sporočil v prihodnji številki. A. K. S—ún.

Domače vesti.

(† Jožef Meglič, duhoven v Barbani v Istri, umrl je po kratki bolezni 5. febr. Pokojni bil je rojen na Brodu fare Šmihelske leta 1855, šolal se je v Novem mestu, ter šel potem v samostan č. oo. Lazaristov v Celje, kjer je bil nekako do leta 1891. Zaradi bolehavosti, katero si je nakopal s samostanskim strogim življenjem, popustil je samostan, ter sprejel začasno službo duhovna na Ljubnem poleg Brezja na Gorenjskem, in ko je nekoliko ozdravel, službo duhovna v Pomjanu v Istri, kjer je popolno ozdravel, ter bil priljubljen dušni pastir, kajti vse ondotno ljudstvo ga je visoko čislalo. Nameraval je tudi ondotno cerkev prezidati in povečati, ter že imel pripravljeno gradivo, kakor apno, opeko, les in tudi že nekaj denarja. Bil bi zidal, dasiravno je sam silno slabo stanoval, toda Bog je drugače namenil. Na službeni poti se je močno prehladil, dobil pljučnico, ter v nekoliko dneh umrl. — Bil je iskren domoljub in narodnjak, kakor mu ni kmalu enacega. Razvidi se to iz njegove zbirke pesni. Če tudi zbirka iz pesniškega stališča ni bila najbolj ocenjena, vendar iz vsake pesmi veje ljubezen do Slovanstva in do ožje domovine. Blag mu spomin!

(Instalacija) mil. gosp. prošta Dr. Sebastijana Elberta vršila se je v nedeljo 13. t. m. kaj slovesno. Prišel je mil. g. prošt v petek z odličnim spremstvom ter bil že v Mirni peči po preč. gospodu župniku, županstvu in šolski mladini pozdravljen. Obilo

PRISTEN

Cena zavoju 25 kr. (50 vinarjev)
vsobina 500 gramov.

Kathreiner.
Kneippova sladna kava
v polnih zrnih.
Kathreinerjeve tovarne za sladno kavo
Dunaj-Monakovo

V svojo lastno korist naj zahtevejo in jemljejo kupovalci le take izvirne zavoje.

Posestvo naprodaj. Jože Štamcar na Bučki, 5 minut od farne cerkve ima na prodaj: Lep sadovni vrt, na katerem se pridela do 60 gld. čistega dohodka, na vrtu je hiša, pod, klet, dva svinjaka, hlev, čebelnjak, tri njive, na katere se poseje do 7 mernikov žita, hrastov gojzd, v katerem se nagrabi dva voza listja. Posestvo je brez dolga in cenjeno 700 gld. — Več se izve pri Jožetu Štamcar na Bučki pri fari h. št. 26. Pošta Bučka. (14-3)

Posestvo naprodaj na Obolnim sodni okraj Zatičina, obstoječe z vsega gospodarskega poslopja, 9 johov 401 klt. njiv, 9 johov 207 klt. travnika (senožeti), 12 joh. 600 klt. z bukovino in smrekami zaraščenega gozda, 3 joh. 1016 klt. pašnika. Eno uro od farne cerkve Št. Vid, cenjeno 1800 gld., ter se plačuje tudi lahko na obroke. — Več se izve pri Tereziji Bele v Zatičini. (38-2)

Najboljše in vsakovrstne

trtne škarje,

kakor tudi klešče in nože, gumijevе vezi in pluta za cepljenje trt, potem raznovrstne žage, nože za slamoreznice in različna železnina se dobé pri

Adolf-u Gustin-u,

trgovina z železnino v Novem mestu in konces. prodaja razstreliva „janita.“ (42-2)

Jedino pravi BALSAM

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih pre-
paratov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in
najceneje ljudsko domače zdravilo, ki

uteši prsne in plučne boleti, želodčen krč itd. ter je vpo-
rabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka
steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka
Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak
balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zeleno tiskane varstvene
znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje
ponaredba. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno
varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemo-
valce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce
nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balza-
mov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi
zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga
mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na
angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
stane franko do vsake avstro-ogrske pošne postaje 4 krone,
v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih
steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti pred-
plačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno
varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti
vsaka steklenica. (139-15)

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Opekarna (cegelnica) je takoj iz proste roke
prodati. Ista je v dobrem stanu,
novo urejena, in je najbližja pri mestu, pol ure od
Novomeškega kolodvoja. — Več pove lastnica Marija
Škrbinc. (28-2)

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in biciklov.

IVAN JAX,

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Ceniki na zahtevanje brezplačno in franko.

Zastopnik za Metliko in okolico:

Friderik Skušek v Metliki. (131-16)

Priporečena
 naj bode vsakemu
 nova štacuna z oblačilnim blagom

(37-2)

pri
M E D V E D U

Novo mesto prej Jan. Surz

Podobarska delavnica Antona Rovška in Frana Cibra

v Novem mestu

Ljubljanska cesta št. 42 pri vhodu iz glavnega trga.

Prečastitim cerkvenim predstojništvom udano naznanjava, da sva 15. januarja t. l. otvorila v Novem mestu

podobarsko delavnico,

katero si dovoljujeva tem potom priporočati.

Ker sva se v c. kr. strokovni šoli za lesno industrijo v Ljubljani in na potovanju po Švicarski, Nemški, Ogrski in Slavoniji strokovno temeljito izobrazila, mogla bodeva izvrševati umetniško dovršena dela.

Priporočava se za izvrševanje vsakovrstnih

umetniško dovršenih oltarjev

od lesa v poljubnem slogu, kipov in svetniških soh od gipsa, ali lesenih, spovednic, klečal, lec, misijonskih, poljskih in raznih križev, svetih križevih potov. Svečniki za velikonočno svečo itd. se hitro in lepo izdelujejo.

Oltarne skupine od gipsa ali lesa

izvršujeva kar najnatančneje po pravilih plastike; istotako križeva pota iz iste tvarine.

Sprejemava tudi popravila starih del.

Cene so nizke, primerne okusnemu, natančnemu delu. P. n. naročnikom se tudi nariski na ogled pošljejo.

(35-2)

Odliečnim spoštovanjem

Anton Rovšek in Fran Ciber.

Ljudstva se je k pozdravu sèšlo. Slavoloki, streljanje s topièi itd., to vse je storilo slavnostni utis. — Na novomeški kolodvor so šli naproti zastopniki kolegijatnega kapitlja, mestno županstvo, požarna bramba, mestna godba. V dolgi vrsti kočij se je pripeljala gospòda z mil. gosp. proštom v mesto, ter èez glavni trg na kapitelj. Ob vrhu stopnic so že pričakovali pod lepim slavolokom mil. gospòda velebl. gosp. c. kr. okr. glavar in drugi dostojanstveniki, društva, šolska mladina z učiteljstvom ter nebrojno ljudstva. Ko so višji gospodje mil. gospòda prošta pozdravili, imel je šolarček lep nagovor v vezanej besedi, ter jasno in umevno govoril. Za njim je isto tako lepo pozdrav govorila šolarica, ter m. g. proštu izročila lep krasen šopek. V cerkvi bil je potem blagoslov z Najsvetejšim. Cerkev in prostor pred cerkvijo, vse je bilo prenapolnjeno. Nekaj kasneje napravilo je gasilno društvo bakljado mej sviranjem godbe. Vzoren red vladal je ves èas. Ker se je slavnostni obred instalacije izvršil že v Ljubljani 6. t. m. toraj je bila minolo nedeljo samo pontifikalna maša. Zbralo se je veliko število duhovnov iz vse dekanije, ki so v lepem sprevodu mil. gosp. prošta v cerkev spremili. Tudi vabljeni gostje so se zbrali v cerkvi. Ljudstva pa je bilo, da se je vse trlo. Pridigo je imel veleèastni gospod general-definitor P. Konstantin Luser, rojen novomešan. Kaj lep in umeven govor napravil je na zbrano ljudstvo globok utis. Pri sv. maši streglo je v bogatih cerkvenih oblekah toliko duhovnih gospodov, kakor jih tukaj že dolgo nismo videli. Petje na koru bilo je krasno, visoki slovesnosti primerno. In tako se je tudi to sveto dejanje veličastno izvršilo in bo ugoden in trajen spomin na sprejem novega mil. gosp. prošta, ktereга nam Bog dolgo ohrani v duševno in gmotno korist. — K opoldanskem, dvora vrednem obedu zbralo se je kaj mnogo duhovnih in svetnih dostojanstvenikov iz mesta in okolice, ter tudi iz Ljubljane. Govorniki, katerih je bilo mnogo, so v svojih kratkih nabitnicah, rekel bi, tekmovali v svojih govorniških in duševnih zmožnostih. Dal Bog, da bi se izreèene želje tudi vse do cela izvrševale.

(Dolenjsko pevsko društvo) in šola Glasbene Matice v Novem mestu nameravata s pripomoèjo učiteljev Glasbene Matice iz Ljubljane še pred spomladanskim koncertom prirediti dva posebna koncerta, in sicer v saboto 5. sušca in v nedeljo 3. aprila t. l. — Na vspredu so krasne toèke za klavir, gosli in celo od Dvoraka, Mendelsohna, narodne pesmi za mešan zbor na novo harmonizovane od J. Èerina in M. Hubada itd. — Sedeži za oba koncerta skupaj bodo primerno mnogo ceneji kakor za en sam koncert in sicer: I. Za èlane Dolenjskega pevskega društva ali Glasbene Matice sedež v prvih petih vrstah: za oba koncerta 1 gld. 50 kr., za en koncert 1 gld.; sedež od 6. vrste dalje 1 gld., za en koncert 70 kr. II. Za neèlane: sedež v prvih 5 vrstah za oba koncerta 3 gld.; za en koncert 2 gld.; sedež od 6. vrste dalje 2 gld.; za en koncert 1 gld. 40 kr. — Del èistega dohodka je namenjen za dijaško kuhinjo v Novem mestu. — Priglasila na sedeže za oba koncerta se sprejemajo le do 25. t. m. v prodajalni gospòda Josipa Medveda v Novem mestu; dotièni polni zneski so vplaèati do všteteга 2. sušca t. l., sicer bi se na priglasene ne moglo ozirati.

(Vpisovanje v šolo Glasbene Matice v Novem mestu) se boèe vršilo v sredo 16. t. m. popoldne od 1. do 2. ure in od 4. do 5. ure popoldne v Narodnem domu pri tleh na desno. — Pouk se pri-

ène 24. t. m. ter boèe za klavir in gosli po dvakrat, za petje in teorijo pa enkrat na teden. Za pouk v klavirju in na goslih je 1 gld. 50 kr. učnine vsak mesec, za petje je samo 1 gld. šolnine na leto. K temu morajo biti starši oziroma skrbniki učencev èlani Glasbene Matice; dotièna letna èlanarina znaša 2 gld., za kar se pa dobivajo muzikalije (letos krasna pesmarica z več kot 80 pesmami za moški zbor.) — Petje se namerava pouèevati v štirih oddelkih, loèeno za deklice i deèke ter odrasle ženske i moške. — Kedor se ni pouèeval še v godbi, mora priti tudi sam k vpisovanju, da se poskusi njegov posluh. — Prve mesece se ne more noben uèenec oprostiti učnine, dok se ne pokaže njegova pridnost in sposobnost za godbo.

Šolsko upravništvo „Glasbene Matice“.

(V bolnišnico Usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) sprejelo se je meseca januarija 65 bolnikov, koncem preteklega leta jih je ostalo 37, skupaj 102. Od teh se jih je ozdravilo 50; zboljšalo 12; neozdravljeni bili so 3. Umrli so 4, in sicer eden vsled vnetja prsne mreene, dva vsled srèene hibe in eden vsled ciroze v jetrih. V oskrbovanji ostalo jih je 33. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 1122.

(Okrajna posojilnica v Mokronogu) ima svoj letni obèni zbor dnè 16. sveèana (v sredo popoldne ob 3. uri) v šolskem poslopju v Mokronogu z naslednim dnevnim redom: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Raèun naèelstva in poroèilo raèunskih pregledovalcev in nadzornikov. 3. Volitev naèelstva in nadzornikov. 4. Razdelitev èistega dobièka. 5. Nasveti. — Opomba. Ako bi ta zbor (ob 3. uri) ne bil sklepèen, vrši se pol ure kasneje drug obèni zbor, ki sme brezpogojno sklepati.

Naèelstvo.

(Zlobne roke) so napravile na kapiteljskem hribu veliko škode pri novih nasadih. Srce boli èloveka, ko vidi, kako so narezana debela pri kostanjevih drevesih in kako so se lepo nasajene smreèice popalile s tem, da so neznani zlikovci požigali travo. To je že odveè! kar dela običajno naša mladina. Tako škodo! Prosimo nujno, da se v tem oziru po svojih predpostavljenih primerno poduèuje. Kdor pa zaloti deèke pri takem delu, naj jih naznani, da se ostro kaznujejo.

(Iz Metlike.) Na sveèenski somenj je bilo 1800 goveje živine in 250 prašičev prignano. Cena je bila prav nizka in malo kupcev, za prihodnji somenj vabijo se kupci.

(Vabilo.) Okrajna posojilnica v Krškem ima v nedeljo 27. marca t. l. svoj obèni zbor ob 11. uri dopoldne s sledeèim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega raèuna, 2. izvolitev naèelstva in nadzorstva, 3. nasveti. Ako bi ta obèni zbor ne bil sklepèen, razpisuje se ob enem drugi obèni zbor ob polu 12. uri, kateri sme brezpogojno sklepati.

Naèelstvo.

(Vabilo) k obènemu zboru slovenske posojilnice v Št. Jerneji na Dolenjskem, ki boèe dne 27. februarja 1898. leta o polu èetrtri uri popoldne v šolskem poslopju. — Dnevni red: 1. Nagovor naèelstva. 2. Raèun naèelstva in poroèilo nadzornika. 3. Volitev naèelstva in nadzornika. 4. Nasveti.

V Šent-Jerneji dne 2. februarja 1898.

Naèelstvo.

(Obèni zbor „Slovenskega èebelarskega društva“) se je vršil 24. dnè januarja v pisarni kmetijske družbe v Ljubljani. Obèni zbor je izvolil predsednikom ravnatelja v Marijanišču, preèast. gosp. profesorja dr. Franciška Lampeta, podpred-

sednikom raynatelja kmetijske družbe, gosp. Gustava Pirca, in odbornikom gg.: bogoslovca Rado Grmovnika, čebelarja Petra Pavlina in učitelja Frančiška Rojino. Občni zbor je nadalje ukrenil izdajati strokovni list „Slovenski čebelar“, kterega uredništvo se je poverilo gosp. Rojini, učitelju v Šmartinu pod Šmarno goro. Na predlog gosp. Murze iz Krapjega na Štajerskem, se je odboru naročilo sestaviti nova društvena pravila, ki bodo omogočila snovanje podružnic „Slovenskega čebelarskega društva“ po Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Pri tej priliki javljamo, da bo vsak ud, ki plača letnino (1 gl.), dobival društveni list brezplačno. Odslej naj se vse pošiljatve, tičeče se „Slovensk. čebelarskega društva“, pošiljajo pod tem naslovom v Ljubljano.

(Prijeteljem ptic!) Ni še dolgo tega, kar nas je vnel g. R. Ott, da naj tudi pri nas začnemo skrbeti za varstvo koristnih ptičev, in danes poročamo z veseljem, da se je pričelo tudi že v Novem mestu delovati v tem smislu. Po blagem prizadavanju gospodičen Lini Klemenčičeve in Toni Rohrmannove pristopilo je k „avstrijski zvezi prijateljev ptic“ do danes že nad 70 članov. Upamo pa, da se to število še podvoji z ozirom na blagi namen tega društva. Ker tičimo sredi zime, pričela je zaveza svoje delovanje s tem, da je postavila za sedaj tri mizice za krmljenje ptičev, in sicer na prikladnih mestih ob cesti proti železnici. Tcd se novomeško občinstvo najraje izprehaja, in tukaj je tudi sicer najugodnejša prilika pomagati ubogim ptičkom v trdi zimi. — Za danes si dovoljujemo opozoriti na te mizice vse prijatelje ptic s toplo prošnjo, da blagovolé prilično polagati na to mizico nekoliko ptičje krme. — Zajedno prosimo vse posestnike sadnih vrto, da postavljajo tudi sami pripravne mizice za krmljenje ptičkov ob sedajni trdi zimi. Gotovo jim te stroške povrnejo drobni ptički — zlasti seničice — z obiranjem škodljivih mrčes v prihodnji spomladi. — Konečno se obračamo sploh do vsih prijateljev ptic in jih vabimo, da pristopajo k novomeški zavezi. V družbi je moč!

(Za I. zasedanje porotnih obravn.) katere se bodo začele 28. febr. pri tukajšnjem okrožnem sodišču, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gg.: Gimpelj Fr., pos. na Gor. Sušicah št. 14; Zajc Tom., pos. na Žigmaricah št. 21; Poljanec Ant., pos. na Gabrovcu št. 9; Strmole Jan., pos. na Hudem št. 6; Kos Jos., pos. v Stranju št. 14; Dremelj Ant., pos. na Leskovcu št. 7; Dular Jan., pos. na Krtini št. 2; Tomič Vilh., trg. v Trebnjem št. 21; Zaplatar Ant., pos. na Volčjih njivah št. 12; Zele Mihael, pos. in gostiln. v Podklancu št. 21; Sever Otm., pos. in župan v Kostanjevici št. 15; Stefanc Franc, pos. na Ratežu št. 23; Kovač Anton, pos. v G. Križu št. 13; Poljanec Jos., pos. in mlinar v St. Jerneju št. 52; Pečjak Jos., pos. na Doljnih Poljah št. 4; Dular Jan., pos. iz Rodne št. 17; Kozina Fortunat, pos. iz Sušij št. 6; Kunc Avgust, trgovec v Črnomlju št. 56; Picek Franc, pos. v Ribnici št. 72; Bučar Jos., pos. in usnar v St. Jerneju št. 56; Puhek Janko, pos. in trgovec v Črnomlju št. 7; Skubic Jos. Mat., pos. in gostiln. v Črnomlju št. 133; Bukovec Jan., pos. na Mrzli luži št. 1; Kulovec Franc, pos. na Gor. Sušicah št. 9; Marušič Alojz, pos. iz Dol. Radolj št. 9; Treo Jul, velepos. v Mali vasi št. 16; Stritar Andrej, pos. v Sv. Križu št. 58; Režek Jos., pos. v Bojanji vasi št. 41; Dolinar Franc, pos. v Vel. dolini št. 4; Fabjan Franc, pos. iz Dol. Gradiš št. 4; Pintar Jak., pos. v

na Mal. Pudlogu št. 12; Fifolt J., pos. na Golobinjeku št. 8; Zalokar Kar., trg. v Pricerkvi; Lušina Ant., pos. v Beli cerkvi št. 15; Grzin Janko, pos. v Mihelji vasi št. 7; Jaklič J., pos. in gostiln. na Koupi št. 3. — Nadomestnim porotnikom izžrebani so sledeči gg.: Košiček Jos., pos. v Novem mestu št. 44; Bučar Ant., pos. v Gotni vasi št. 41; Mehora Jos., pos. in pek v Novem mestu št. 69; Strajnar Jak., pos. v Gotni vasi št. 40; Dular Jan., pos. na Cegelnici št. 7; Božič Franc, trgovec v Novem mestu št. 91; Znanec J., pos. in mlinar v Smihelu št. 22; Oblak Alf., trgovec v Novem mestu št. 88; Illovsky Lud., pos. in pek v Novem mestu št. 100.

(Današnji list) obsega 10 strani.

(Matične knjige) za leto 1898 so že izišle. Dobé se za Novo mesto pri poverjenikih gosp. prof. Poljancu, pa tudi v Krajčevi knjigarni.

Razne vesti.

* (Nova bolezen otrok.) Ogerski časopisí poročajo, da se je začela tam mej otroci strašna nalezljiva bolezen, katero zdravniki imenujejo „epidemično otrpenje tilnika“. Bolezen napreduje tako naglo, da umrjo otroci v 8—10 urah. Znaki nje so: hud glavobol, nezavest, nemir in otrpenje tilnika. Bolnik postane brez vsega zanimanja ter zaspi; zbudi se malokteri. Mnogo družin je zgubilo tekom dveh dni poštri otroke.

* (Različni črvi) iz cvetličnih lončkov preženejo se na jako priprost, a gotovo vspéšen način: Zdrobi se kakih deset zrelih laških kostanjev in vlije na-nje liter vode, katero se potem pusti 24 ur na gorkem prostoru stati. Potem vlije se v omenjene lončke navadne vode, in ko se je zemlja v istih le-te primerno napila, prilije se — po velikosti lončkov — navadno 4 žličke kostanjeve vode. Ko je to dovršeno, prikaže se na površju polno črvickov, kateri so se v lončkih nahajali. Te se potem posname in ugonobi.

(Ohranitev obutala.) Za ljudi, kateri v mokrem vremenu zunaj hodijo, posebno za otroke, ki šolo obiskujejo, je velika dobrotá, da imajo nepremočne čevlje. To se doseže, ako se podplate novih čevljev dobro z lanenim oljem namaže, potem se jih pa na peč ali proti solncu postavi, da se olje vsuši. Tako naj se stori tri- do štirikrat, predno se čevlje obuje. Vrhnje usnje namaže naj se pa sè salátnim oljem; drgniti se mora na toliko časa, da usnje olje čisto popije. Na ta način pripravljeno obutev tudi sneg ne premoči, razun tega pa tudi dlje trpi.

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

Živil so darovali v Žužemberku: Gospa Jospina Vehovec, posestnica tri mernike koruze, 1 mernik ješprenja; gospod Ivan Vehovec, župan v Žužemberku: moko iz treh mernikov ajde, mernik fižola in mernik ješprenja; gosp. Jakob Dereani, posestnik itd. v Žužemberku: mernik pšenice, mernik ajde, mernik pšena (kaše), mernik ješprenja, vrečo krompirja in lonec masti. — V denarju so darovali v Žužemberku 33 gl. 30 kr. sledeči dobrotniki: Gg. Jožef Žmavec 1 gl.; Behovschitz, potovalec 1 gl.; Ivan Štrucej, svétnik 2 gl.; Anton Polanc s Krke 1 gl. 50 kr.; Janez Končina iz Gorenje vasi 2 gl.; Karl Zavodnik 2 gl.; Josp Javornik, žalna 5 gl.; Mat. Bežan, notar 1 gl.; Janez Jerše, posestnik 1 gl.; J. Modic, pos. 1 gl.; Jos. Cerk, davkar 1 gl.; Franc Zlajpah 50 kr.; Jos. Pehani 1 gl.; Fran Pehani 1 gl.; Franc Walland 1 gl.; Franc Koncilija, naduč. 1 gl.; Amalija Koncilija, učiteljica 1 gl.; Ivan Kutnar, učitelj 50 kr.; Anton Milave, posestnik 1 gl.; Rudolf Poš, trgovec 50 kr.; neimenovana 30 kr.; Mihael Tavčar, dekan 4 gl.; Ivan Jereb, kapl., 1 gl.; Henrik Povše, kapl. 2 gl.

Gospod Adolf Gustin iz Novega mesta 10 kilogr. graha; gosp. Sim. Bergant, olja; gosp. svetnik I. Kinsky 3 gld.; slavna Glasbena Matica v Ljubljani 15 gld.; gospa Vojska 2 gld.; dobrotniki iz Mesta in Kandije 31 gld. 65 kr.; gosp. župnik Martin Poljak 2 gld.; g. Fr. Jeršič, župnik v p. 2 gld.; gospodje duhovni iz dolenjskega Šent-Vida 10 gld.; gospod dekan Nagode 10 gld.; g. kapl. Anton Mlakar 5 gld.; Neimenovan duhoven 10 gl.

Bog povrni plemenitim dobrotnikom tako obile darove, ki so podpisane pomagali, da je poravnal velike troške, ki so zadnji čas narasli.

Z veselim srcem pa poročam, da so se podpirani dijaki sploh skazali ob koncu semestra podpore vredni. Med dvajset podpiranimi z više gimnazije nima nobeden dvojke, pač pa trije odliko. Na nižji gimnaziji je dijakov hodilo v dijaško kuhinjo odličnih 6, prvi red jih je dobilo 23, drugi red pa 9. Pri dveh je bil vzrok nepovoljnega izida dolga bolezen, štirji bodo v drugem polletju brez dvoma dvojko popravili, trem pa se je daljna podpora odpovedala.

Dr. Jos. Marinko.

Bogu Vsemogočnemu je dopadlo, prečastitega gospoda

Josipa Megliča,

duhovna v Pomjanu v Istri,

po kratki bolezni, previdenega s svetimi zakramenti, dne 5. februvarija t. l. v starosti 42. let, k sebi v boljše življenje poklicati.

Pogreb je bil 7. februvarija na ondotnem pokopališču.

Blagega ranjega v blagi spomin in pobožno molitev tople priporočajo

(50)

Žalujoči ostali.

Zahyala in prošnja.

Kakor vlansko leto, tako je tudi to leto darovalo slavno županstvo tukajšnje lepi znesek 100 goldinarjev, za poplačilo dolga, katerega ima še plačati podružnica sv. Nikolaja na Gorjancih. Podpisano cerkveno predstojništvo si šteje v dolžnost, da tem potom najpristroneje zahvalo izreka slav. Št. Jernejskemu županstvu za ta obilni dar, ter prosi Boga, da bi še veliko dobrotnikov obudil, kateri bi pomagali poplačati še ostali dolg 1435 gl.

Predstojništvo cerky. podruž. Sv. Nikolaja na Gorjancih, dne 10. februvarija leta 1898.

Ant. Fettich-Frankheim, župnik.

Janez Turk, ključar.

Martin Turk, ključar.

Poslano.

Podpisanec sem 8. grudna 1897 v javnem lokalu brez povoda žalil tukajšnjega Fr. Mlakarja z žaljivimi priimki in vedenjem.

Ker ta svoj čin zelo obžalujem, prekličem svoje nepremišljene besede ter dajem tem potom omenjenemu javno zadoščenje.

V Št. Rupertu, dne 12. januarja 1898.

(45)

A. W.

Posestvo naprodaj. Iz proste roke se proda hiša, klet, hlev, svinjak, kozolec (toplar), vodnjak in njive. Več pové Andrej Kolman v Gotni vasi št. 48.

Dvoje lepih posestev je iz proste roke na prodaj, in sicer jedno na Raki, drugo na Gmajni. — Več pové Lekše, posestnik na Raki. (23—3)

Preklic!

Jaz France Kepa v Spod. Zabukovji št. 2 obžalujem, da sem dne 30. prosinca 1898 pri mlinu v Brezovici dolžil Antona Finca, posestnika v Zgor. Mokronogu št. 11, da mi je on ukrad iz zaprte moje omare en desetak, po pomoti sem pogrešal ta desetak in toraj po krivem dolžil Antona Finca tatvine. Jaz njega prosim javno odpuščenja in izjavljam, da je mož-poštenjak.

V Mokronogu, 10. svečana 1898.

(51)

Franc Kepa.

Razglas!

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu nanzanja, da se boče vršil nje

občni zbor

v nedeljo dne 6. marca 1898 dopoldan ob 10. uri v dvorani kat. rokod. društva v Novem mestu

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo g. načelnika o blagajniškem delovanju v upravnem letu 1897.
2. Poročilo blagajnika o denarnem gibanju in blagajnem stanju koncem leta 1897.
3. Prosti nasveti in predlogi.
4. Dopolnilna volitev enega člana v načelništvo.
5. Volitev šestih novih članov v nadzorovalni odsek.
6. Volitev petih novih članov v razsodišče.

K zborovanju se vabijo gg. člani delodajalci in delojemalci političnega okraja Novo mesto.

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu, dne 15. februvarja 1898.

(53—1)

Načelnik:

Simon pl. Sladovič.

Razglas.

Posojilnica v Črnomlju, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ima svoj

redni občni zbor

dne 20. februvarija t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnatelja.
2. Predlaganje računa za 1897 in sklepanje o razdelitvi čistega dobička in remuneracije načelstvu.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev za prihodnjo dveletno dōbo.
4. Razgovor in sklepanje o porabi nove hiše.
5. Nasveti.

Zadružnike vljudno vabi

(31—2)

Načelstvo.

Dve parcele gozda in delež gmajne

v Gotni vasi, last gospe pl. Fichtenau, je iz proste roke na prodaj ter so ponudbe staviti pri c. kr. notarju gosp. Dr. Alb. Pozniku. (48—1)

Posestvo na prodaj

v prav lepem in zdravem kraju na Dolenjskem!

Še nova in prostorna hiša, ležeča ob cesti, z dvema kleti ter z vsem gospodarskim poslopjem, s hlevom za govedo, svinjnikom in podom, vse v najboljšem stanu, je pod ugodnimi pogoji na prodaj.

Hiša pripravna je za gostilno, trgovino ali pa za kakovi drugi obrt. — Zraven spada lep gozd (12 johov), njiva, zeliški in sadni vrt. — Oddaljeno je posestvo komaj pet minut od župn. cerkve in sodnije ter deset minut od postaje. — Natančneje izve se pri lastnici gospej Apoloniji Lužar v Zatičini na Dolenjskem.

Dobre tri orale gojzda,

v katerem se nahaja večinoma bukovina, na prodaj je v občini Poljanici pri Toplicah. Cena je 300 gl. Pripomniti je, da križajo gozd tri pota, toraj je jako pripravno za les izpeljavati. — Več pove lastnik Franjo Hönigmann, dimnikar in hišni posestnik v Novem mestu.

Na prodaj hiša krita z opeko, obstoječa iz petih sob, treh kleti in hleva. Vse je v dobrem stanu. Zraven sta tudi dva vrta, gozd in polje. Hiša je pripravna za kaki obrt, gostilno, mesarijo ali usjarijo. Na željo se tudi lahko dobi še ena hiša zraven. — Več se izve pri Franc Preskarju na Podborštu fara Mirna peč. (33-2)

Popolno posestvo z hišo in potrebnimi poslopji, lepimi njivami, travniki in hosto je iz proste roke na prodaj. Vse je v dobrem stanu in se nahaja v Renušah fara Šmihel pri Novem mestu eno uro od železnične postaje. — Več pove lastnica Mica Kovačič, Renuš fara Šmihel pri Novem mestu. (40-2)

Posestvo s hišo in pripravnim gospodarskim poslopjem, njivami in travniki je na Vrhu fare Šmihelske iz proste roke na prodaj. Vse se nahaja v dobrem stanu. — Več pove lastnik Janez Šmajdek Petane, Šmihel pri Novem mestu.

Lepo posestvo, bivše posestvo Franc Receljna iz Dol. Prekope, kjer se nahaja gostilna in prodajalna, je dne 1. aprila v najem oddati. Več se izve ravno tam.

Deček, 15 do 16 let star, sprejme se v poduk, kjer se bo učil kovaški in ključarski obrt, pri Antonu Darovic na Dolenji Straži. (21-3)

Trgovskega učenca dobrih staršev, kateri ima veselje do trgovske obrti in da razume vsaj nekoliko nemškega jezika in pisave, star 14 do 15 let, sprejme em v trgovino mešanega blaga. Jakob Šega, Škocjan pri Mokronogu. (46-1)

Posestvo na dobri priliki, deset minut od fare Šmihel in pol ure od Novega mesta obstoječe iz hiše v dva konca, z vsem gospodarskim poslopjem, njiv, treh travnikov in hoste, je iz proste roke, po nizki ceni, po dogovoru tudi na obroke na prodaj. — Več pove posestnik Jože Gulič, v Regerči vasi št. 12. pri Novem mestu. (49-1)

Lepa obokana klet je za nizko najemnino koj oddati v Novem mestu št. 157. (2-4)

Razglas.

Iz gozdne drevsnice v Beršlinu pri Rudolfovem se bodo oddalo letos spomladi sledeče sadike:

400.000	3letnih krepkih smrek;
400.000	2 " mecesnov;
120.000	2 " črnih borovcev;
15.000	2 " " jelš;
10.000	2 " ameriških borovcev.

Sadike se bodo prodajale v drevsnici ali pa primerno zavite in postavljene na pošto ali železnično postajo in sicer: smreke, mecesni in črni borovci po 1 gl. 50 kr., črne jelše in ameriški borovci po 2 gl. za tisoč (1000) komadov.

Pismena ali ustmena naročila za te sadike sprejema c. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem, Krškem in Črnomlju, podpisano c. kr. okrajno gozdno nadzorstvo v Rudolfovem in pa c. kr. gozdar v Rudolfovem, Krškem in Črnomlju do konca marca 1898, pri katerih se morajo naročena drevesca proti potrdilu takoj plačati.

C. kr. okrajno gozdno nadzorstvo v Rudolfovem,
dne 24. januarija 1898. (35-2)

Matko Malovič,

mizarski mojster v Novem mestu.

Slav. občinstvu in preč. duhovščini uljudno nanznam, da sem se preselil iz Ljubljane v Novo mesto, kjer bom sedaj izvrševal

vsa k mizarski stroki spadajoca dela.

Izdeluje se s pomočjo strojev solidno in po ceni. Za obilna naročila se najvljudneje priporočam. (44-2)

!!Pozor!!

Trgovski učenec, kateri je že bil dva in pol leta v prodajalni, bi rad prišel h kakemu trgovcu. — Izurjen je v manufakturnem in špecerijskem. — Naslov: Poste restante 2327. Rudolfovo. (47)

Deček, kateri ima veselje do pekovskega obrta in je 15—16 let star ter lepega vedenja, sprejme se takoj v poduk. — Kje pové vredništvo tega lista. (143-14)

Kovačnica, popolnoma v dobrem stanu, narejena na vodi Krki se da v najem. Več se izve pri Janezu Klincu na Dvoru.

Kdor si želi

lepega ter žlahtnega sadnega drevja,

kakor: jabolčnega, hruškovega ter orehovega, naročiti si ga zamore že zdaj za prihodnjo spomlad pri vodstvu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu.

Jablane stanejo po kakovosti debel 20, 25 do 30 kr. jedno. — Hruške po 20 do 40 kr. jedna. — Orehi po 20 do 25 kr.